

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7746** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), във връзка с Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (Наредба № 4 от 24.02.2015 г.). Образувано е по жалба на „Агро форест консултинг“ ООД – [населено място], действащо чрез пълномощници - адв. Ц. и адв. Б., срещу уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/245 от 18.01.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 “Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. за кампания 2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ “Земеделие“ в частта, с която е оторизирана сума за изплащане Олв., в резултат на редукция на субсидията в размер на 47 171.39лв. за допустими за подпомагане площи от 32,77ха., поради неспазване на изискването да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4/24.02.2015 г. Твърди се, че издаденото УП, в оспорената част, е неправилно и незаконосъобразно. Изтъква се, че кампания 2018 г. се явява четвърта от поетия

многогодишен ангажимент мярка 11 „Биологично земеделие“, позовавайки се на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 4 от 2015 г., според която биологичните дейности от съответното направление се изпълняват за период от пет последователни години. Обосновава се, че актът не е съобразен с влязло в сила съдебно решение и противоречи на материалния закон. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени акта и да върне преписката на административния орган с указания по тълкуването и приложението на закона. Претендират се разноси. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител оспорва жалбата по съображения, изложени в оспорения акт. Претендират се разноси и се прави възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение от страна на жалбоподателя.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е земеделски производител, регистриран с Уникален регистрационен номер (УРН) 570182 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). На 13.04.2018 г. от „Агро форест консултинг“ ООД, УРН-570182, е подадено Общо заявление за подпомагане за 2018г. с УИН 22/290518/90341, като в частност е заявил за подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. парцели с трайни насаждения, находящи се в землището на [населено място], с обща площ от 33,55 ха, заявени с код БРПЗ. Видно от сертификата представен от „СЕРЕС- Сертификация на екологични стандарти” ООД за кампания 2018 парцелите, с които бенефициентът е поел многогодишен ангажимент по мярката, са в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 834/2007 и чл. 33, ал. 1, т. 1 от Наредба № 4 от 2015 г.

От констатациите, обективирани в „Резултати от автоматични проверки на въведените данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2018 г.“ по заявлението на „Агро форест консултинг“ ООД, УРН-57018, с дата на обработка - 11.04.2018 г., връчени на 13.04.2018 г., се установява, че 0, 78 ха общо от декларираните парцели (като е посочено как се формира този сбор - за всеки парцел с

колко е отклонението) излизат извън площите, подходящи за подпомагане за ДПП. В резултатите е посочено също, че е установено заявяване на площи в преход по мярка 11, за които след изтичане на минималните периоди на преход към биологично производство не се получава подпомагане, както и че следва да се спазва заповед на министъра на ЗХГ № 09-192 от 28.02.2018г.

По повод на подаденото заявление е постановен акт на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, обективиран в уведомително писмо изх. № 02-220-2600/245 от 02.06.2020г. С него е била оторизирана субсидия по мярка 11 „Биологично земеделие“ в размер на 0,00 лева, в резултат на редукция на субсидията и санкции общо в размер на 48 294.18 лв. Сумата е формирана като сбор от както следва: 1122.79 лв. – намаления, поради установени площи от 0.78 ха недопустими за подпомагане; 47 171.39лв. – намаления, поради неспазване на базови изисквания, а именно на изискването да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4/24.02.2015 г., по отношение на остатъка от заявените площи от 32.77 ха.

Този административен акт е бил оспорен по съдебен ред. С влязло в сила на 27.10.2021г. решение № 1341/04.03.2021 г., постановено по адм.д. № 8383/2020 г. по описа на АдМС – С.-град, актът е оставен в сила по отношение на редукцията на субсидията в размер на 1122.79 лв., поради установени площи недопустими за подпомагане в размер на 0.78ха и отменен по отношение на редукцията на субсидията в размер на 47 171.39лв. за остатъка от декларираните допустими за подпомагане площи от 32,77ха. Прието е, че в тази част актът страда от пороци на формата – неясни мотиви, поради недопустимо смесване на две изключващи се взаимно правни основания, поради което преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените от съда задължителни указания по прилагането на закона. Съдът не се е произнасял по същество дали е било налице едно от соченото нарушение - да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4/24.02.2015 г.

При второто произнасяне на административния орган по заявлението на жалбоподателя отново е постановен акт на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който в частност е оторизирана субсидия по мярка 11

„Биологично земеделие“ в размер на 0,00 лева, в резултат на наложена редукция в размер на 47 171.39лв. Основанието за постановения отказ е неспазване на изискването да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4 от 2015г., доколкото 2018 година била четвърта поредна година от поетия ангажимент, по направление "Биологично растениевъдство", по мярка 11 "Биологично земеделие".

Актът е съобщен на адресата на 26.01.2022г. Оспорен е по административен ред пред министъра на земеделието, като жалбата е отхвърлена.

От изслушаното по делото експертно заключение се установява, че жалбоподателят е заявил за подпомагане общо 33.55 ха, от които недопустимата за подпомагане площ е в размер на 0.78 ха, или 2.38% от заявените площи. Парцелите, с които е търсено подпомагане за кампания 2018г. са заявени за първи път 2015г., а след това са заявявани 2016г., 2017г. и съответно 2018г. В тази част заключението е подробно обосновано, то по същество потвърждава фактите установени в административното производство, които не са спорни по делото и съдът го възприема изцяло като основа на своите констатации. При отговора на поставения от процесуалния представител Вещото лице е изразило становище, че съгласно приложимата Методика за намаляване на плащанията по мярка 11, Наредба № 4 от 2015г. Максималният период на преход на плащане по мярка БРПЗ е три години, колкото е минималният период на трайни насаждения в преход.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок срещу подлежащ на оспорване административен акт от надлежно лице.

Актът е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма – писмена с посочване на правни и фактически основания за издаването му и при липса на съществени процесуални нарушения. Доколкото при отмяна на първоначално издаденото уведомително писмо съдът не е давал указания във връзка с приложението на чл.11, ал. 5 от Наредба № 4/ 24.02.2015 г., не може да се приеме, че оспореният акт е нищожен, поради неспазване на указанията дадени с влязло в сила съдебно решение.

Съдът приема, че актът в оспорената му част не е съобразен с материалния закон, като

основания за този извод са следните:

Съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4/ 24.02.2015 г. в редакцията Доп. - ДВ, бр. 38 от 2020 г., в сила от 24.04.2020 г.), плащанията за периодите на преход по алинея първа от същия член, в частност плащанията за трайни насаждения (чл. 11, ал. 1, т. 3 от наредбата), се предоставят на подпомаганите лица за срок, който не надвишава периодите на преход към биологично производство съгласно чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38 от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола. ВАС многократно в практиката си е посочвал, че правилата за осъществяване на биологично производство са регламентирани с нормите на Регламент (ЕО) № 843/2007 относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91, като въведения в Регламента термин "преход", съгласно чл. 2, б. "з", това представлява периодът на преход от небιологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. В Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 са определени подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 г., като в Глава V са включени разпоредби за прехода. Срокът на преход в Регламента е посочен като минимален, но не е фиксиран като абсолютна величина. Подходът на регламента за определяне само на минимални периоди е заявен и в преамбюла - съображения 23, 24 и 27 - минималното време на преход е необходимо с оглед спецификата на всяко производство и необходимото време земята или животните да се изчистят от небιологични препарати, с които е възможно да са третирани. Това минимално време гарантира чистота на производството. Увеличаването на периода, в който производството е в преход, може да е в резултат на обективни причини и допълнително гарантира крайния целен резултат – произвеждане на биологична продукция. Следователно период на преход към биологично производство, който обективно е по-дълъг от определения с дял II, глава 5 от Регламент 889/2008 не води до нарушаване, не представлява и основание за отказ за оторизация на подпомаган стопанин по направление "Биологично земеделие". В този смисъл нормата на чл. 11,

ал. 5 от Наредба № 4/2015 г., с която изплащането на финансово подпомагане за преминаване към биологично земеделие е ограничено до регламентираната продължителност на периодите на преход съобразно Регламент (ЕО) № 889/2008 – чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, противоречи на изискванията на общностното право, поради което следва в конкретния случай да остане без приложение - Така решение № 2816 от 24.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11587/2021 г.

По тези съображения съдът приема, че не са налице посочените основания за отказ от подпомагане, поради което мотивираният въз основа на тях административен акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Тъй като в случая произнасянето на съда е в хипотезата на чл. 173, ал. 2, пр. второ от АПК, когато естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се върне на зам. изп. директор на ДФ "Земеделие" за ново произнасяне, съобразно даденото тълкуване на приложимите правни норми.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се разгледа искането за присъждане на разноски страна на жалбоподателя. Претендира се плащане на разноски в общ размер на 1518лв., съгласно представен списък, от които: 268лв. за експертиза, 50лв. за държавна такса и 1200лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че с оглед ниската правна и фактическа сложност на делото и предвид нормата на чл. 8, ал. 2, т.7 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платеното възнаграждение за адвокат е прекомерно и следва да се намали до минималния предвиден размер от 800лв. Искането за разноски следва да се уважи за сумата от 1118лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. 3 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/245 от 18.01.2022г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 "Биологично земеделие" от Програмата за развитие на селските райони 2014- 2020 г. за кампания 2018 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" в частта, с която е оторизирана сума за изплащане 0лв., в резултат на редукция на субсидията в размер

на 47 171.39лв. за допустими за подпомагане площи от 32,77ха., поради неспазване на изискването да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал. 5 от Наредба № 4/24.02.2015г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД "ЗЕМЕДЕЛИЕ", да заплати на „Агро форест консултинг“ ООД с ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 1118 лв., като отхвърля искането за присъждане на разноси в останала му част, за разликата от 400лв. до пълния претендиран размер от 1518лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: